

der skal eventuelt være en repræsentant for de nye virksomheder, eventuelt medhjælpende hustruer og i det hele taget dem, der sidder og bøvler med alt det her. Det er de folk, der konkret sidder med skemaerne, der skal med i selve udvalget.

Derudover skal udvalget som en af sine første gerninger indhente bidrag fra relevante organisationer, og jeg skriver mig meget gerne hr. Flemming Hansens rådgivning bag øret. Det er klart, at det ikke drejer sig om koncernerne og giganterne og de store, for hvem det her ikke betyder nær det, som det forholdsmæssigt gør for en lille virksomhed. Det skal vi være opmærksomme på, og det vil jeg meget gerne give tilsagn om at vi vil være. Det er det, der er hele ideen i udvalgsarbejdet. Det drejer sig om de nye og de små virksomheder, og så har vi taget de mellemstore med, for i international sammenhæng er de jo også små.

Må jeg så sige til den oprindelige spørger, hr. Brian Mikkelsen, at man godt kan overveje muligheden for at give yderligere tilskud til det. Jeg vil dog hellere gå den anden vej og sige: Kunne vi reducere omfanget af det, der forlanges? Tilskud får jo som regel den skæbne, at når der er gået et par år, tager man dem mere eller mindre for givet som indtægt, men man synes stadig væk, det er bøvlet.

Tager vi f.eks. statistikrådet – som jeg ikke er minister for og derfor ikke skal gøre mig klog på detaljerne i – kunne man måske forestille sig, hvis jeg bare må tillade mig at tænke højt et øjeblik, at nogle af de oplysninger, som vi beder hver enkelt virksomhed om, kunne der f.eks. være erhvervsorganisationer der sad inde med viden om – eller måske gør Erhvervs- og Selskabsstyrelsen det.

Man kunne måske i større omfang anvende stikprøver. Jeg kan ikke sige, at jeg står inde for de her opfattelser endnu, før jeg ved mere om det. Men det er da sådan noget, der er værd at undersøge. Måske kan man ved stikprøver, ved ikke at skulle hele raden rundt hver gang – nu tager man altså også stikprøver allerede – komme videre ad den vej, så man i stedet for at betale nogle for at gøre mere og mere prøver at reducere mængden af oplysninger.

Jeg siger ikke, at det er en ny tankegang. Skiftende regeringer har beskæftiget sig med det her så langt tilbage, jeg kan huske, men det er altid værd at tage en runde til.

Jeg lægger selv vægt på, at de erhvervsdrivende er med i det, således at vi får de helt rigtige bud på, hvad det er, der er mest irriterende.

Så er der selvfølgelig også afvejningen i forhold til, hvad der er absolut nødvendigt for, at solen kan stå op over Danmark i morgen og samfundet kan gå videre.

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg er enig i, at vi skal have de her helt almindelige statistikker ind til Danmarks Statistik. Men det er jo en afvejning i forhold til, hvad man vil have. Vil man have et velfungerende erhvervsliv uden alle byrderne, uden alle de administrative opgaver, der er, eller vil man prioritere indsamlingen af alle mulige oplysninger til Danmarks Statistik?

Ministerens tanker her lyder jo lovende. Derfor er mit spørgsmål, om ministeren vil være med til at indføre en sådan bagatelgrænse, så små virksomheder ikke behøver at aflevere de her oplysninger, så vi kan få sat lidt skub i de små virksomheder, som er overbelastede af den stigende mængde papir, de skal udfylde til de offentlige myndigheder.

Flemming Hansen (KF):

Jeg synes, ministeren har meget godt fat i denne her sag, som ministerens svar lyder til mig om sammensætningen af dette udvalg.

Derfor er det næste naturlige spørgsmål: Hvornår har ministeren besluttet at udvalget skal være færdigt, så man kan komme i gang med en relevant lovgivning, der hjælper de mindre virksomheder ud af de problemer, som vi – dvs. os alle sammen som politikere – har fedtet dem ind i?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil tillade mig at uddybe hr. Flemming Hansens sidste bemærkning ved at sige: Ja, og det har vi gjort i fuld og bred enighed, for vi har hver gang syntes, at vi har gjort noget godt, og det har vi også – særskilt set.

Svaret på det sidste spørgsmål er, at planen er, at dette udvalg skal være færdigt inden den 1. juni – i år selvsagt. Det kan synes lidt snævert, og det kan vel også skride med 14 dage, men jeg så det meget gerne, afgørende gerne færdigt inden sommerferien, så vi har sommerferien – den såkaldte sommerferie – til at finde ud af, hvad vi kan gøre ved det, forberede opfølgningen af det. Det lægger jeg selv meget vægt på. Det kan godt være, at man ikke når hele vejen rundt, men så når man noget af det, og lad os så tage det. Det er det ene svar.